

ผลของการวิจัย

ในบทนี้ จะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมา พร้อมทั้งแปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ ประกอบด้วย เพื่อพิจารณาทดสอบ สมมติฐานต่าง ๆ ที่ตั้งไว้ อันได้แก่การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม และเปรียบเทียบความคิดเห็นภายในกลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้จะได้วิเคราะห์ คำตอบจากแบบสอบถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบเก็บ ข้อเสนอแนะอีกส่วนหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม ในขั้นแรก จะได้เสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับรายละเอียดบางประการของผู้ตอบแบบสำรวจ เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจกับผลของการวิจัยอีกด้วย

รายละเอียดบางประการเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสำรวจ

แบบสำรวจความคิดเห็นที่ส่งไปมีจำนวน 320 ฉบับ ส่งถึงศึกษานิเทศก์ 40 ฉบับ ถึงครูใหญ่ 280 ฉบับ คำตอบที่ได้รับส่วนหนึ่งส่งมาถึงภายหลัง จากที่ได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์แล้วจึงไม่ได้นำมาใช้ ดังนั้นแบบสำรวจที่ได้ นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 219 ฉบับ แยกเป็นคำตอบของศึกษานิเทศก์ 36 ฉบับ ของครูใหญ่ 183 ฉบับ จำแนกเป็นรายจังหวัดได้ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2

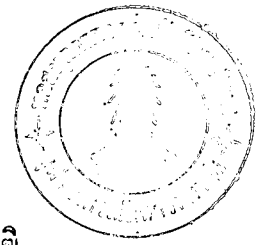
จำนวนประชากรจำแนกตามเขตจังหวัด

จังหวัด	ศึกษานิเทศก์		ครูใหญ่		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
(เขต)	4	11.11	—	—	4	1.83
ภูเก็ต	7	19.44	30	16.39	37	16.90
ตรัง	5	13.90	74	40.43	79	36.07
กระบี่	9	25.00	26	14.20	35	15.98
พังงา	7	19.44	33	18.03	40	18.26
ระนอง	4	11.11	20	10.95	24	10.76
รวม	36	100.00	183	100.00	219	100.00

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า ในกลุ่มศึกษานิเทศก์มีศึกษานิเทศก์จังหวัดกระบี่มากที่สุด ส่วนกลุ่มครูใหญ่ มีครูใหญ่จังหวัดตรังมากที่สุด เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ตอบทั้งหมด จะเห็นว่า จังหวัดตรังมีผู้ตอบมากที่สุด และมีอยู่ประมาณ 1 ใน 3 ของผู้ตอบทั้งหมด เขตการศึกษา 4 มีสำนักงานอยู่ในจังหวัดภูเก็ต จึงไม่มีโรงเรียนในสังกัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3

จำนวนประชากรจำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	ศึกษานิเทศก์		ครูใหญ่		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ปริญญาตรีขึ้นไป	14	38.89	9	4.92	23	10.50
ป.กศ. สูงและเทียบเท่า	18	50.00	05	46.45	103	47.03
ป.กศ. และเทียบเท่า	1	2.78	50	27.32	51	23.29
ต่ำกว่าป.กศ.	0	0.0	24	13.11	24	10.96
ไม่ตอบ	3	8.33	15	8.20	18	8.22
รวม	36	100.00	183	100.00	219	100.00

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ประชากรส่วนใหญ่มีวุฒิป.กศ.สูง และเทียบเท่า อันดับรองลงมาคือวุฒิ ป.กศ. ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีวุฒิป.กศ. สูงและเทียบเท่า รองลงมาคือวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ครูใหญ่ส่วนใหญ่มีวุฒิป.กศ. สูงและเทียบเท่า รองลงมาคือวุฒิป.กศ.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการวิเคราะห์คะแนนรวม

แบบสำรวจที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยข้อความจำนวน 60 ข้อ คะแนนสูงสุดในแต่ละข้อเท่ากับ 5 ดังนั้น คะแนนที่สมบูรณ์หรือคะแนนเต็มจึงเท่ากับ 300 คะแนน ปรากฏว่า ฉบับที่ได้รับคะแนนสูงสุด ได้ 295 คะแนน ฉบับที่ได้คะแนนต่ำสุด ได้ 150 คะแนน ความแตกต่างระหว่างคะแนนสูงสุดกับต่ำสุด (พิสัย) เท่ากับ 145 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 237.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 24.22 แยกวิเคราะห์เป็นรายกลุ่มได้ดังนี้

1. ศึกษานิเทศก์ 36 คน ได้คะแนนสูงสุด 287 คะแนน ต่ำสุด 182 คะแนน ความแตกต่างระหว่างคะแนนสูงสุดกับต่ำสุดเท่ากับ 105 คะแนน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 234.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 22.69
2. ครูใหญ่ 183 คน ได้คะแนนสูงสุด 295 คะแนน ต่ำสุด 150 คะแนน ความแตกต่างระหว่างคะแนนสูงสุดกับต่ำสุด เท่ากับ 145 คะแนน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 238.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 24.18

จากค่าสถิติใน 2 กลุ่มนี้ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นเกาะกลุ่มกันมากกว่ากลุ่มครูใหญ่ ทั้งนี้เพราะส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของกลุ่มศึกษานิเทศก์มีค่าต่ำกว่ากลุ่มครูใหญ่ การที่เป็นดังนี้ อาจเป็นเพราะศึกษานิเทศก์มีเพียง 36 คน ส่วนครูใหญ่มีถึง 183 คน จึงทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกันไต่มา นอกจากนั้นศึกษานิเทศก์ที่อยู่เขตการศึกษาเดียวกัน ย่อมมีโอกาสประชุมสัมมนาารวมกัน ได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากกว่ากลุ่มครูใหญ่ ซึ่งแต่ละคนก็ปฏิบัติ งานประจำอยู่ในโรงเรียนแต่ละแห่ง เป็นการยากที่จะได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูใหญ่ในท้องถิ่นทางไกลกัน

ถึงอย่างไรก็ตาม การนำค่าสถิติมาพิจารณาแยกจากกันเป็น 2 กลุ่มดังกล่าวมานั้น ไม่อาจช่วยให้สรุปลงเป็นการแน่นอนว่า ค่าสถิติของ 2 กลุ่มนั้น แสดงถึงความคิดเห็นที่แตกต่างกันหรือไม่เพียงไร ดังนั้น เพื่อความแน่ใจว่า ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้นำค่าสถิติของ 2 กลุ่มมาทดสอบ โดยใช้ t -Test ซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาว่า ถ้าจำนวนค่า t โค้งตั้งแต่ 1.96 ขึ้นไป ก็แสดงว่า ความคิดเห็นของบุคคล 2 กลุ่มนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่จากการคำนวณ ปรากฏว่า ได้ค่า t เท่ากับ 1.13 ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของบุคคล 2 กลุ่มนี้ แมว่าไม่ตรงกันทีเดียว แต่ก็แตกต่างกันไม่มากนัก ตามหลักสถิติถือว่ายังไม่แตกต่างกัน ผลการทดสอบนี้ จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบค่า t โดยอาศัยคะแนนรวมและการพิจารณาค่าความแปรปรวนดังกล่าว เป็นเพียงคำตอบกว้าง ๆ ว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่ไม่อาจสรุปได้ว่า ความคิดเห็นในรายละเอียดเป็นรายองค์ประกอบและรายข้อแตกต่างกันหรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้สามารถตรวจสอบความคิดเห็นให้ละเอียดต่อไป จึงได้ทำการทดสอบค่า t เป็นรายองค์ประกอบและรายข้ออีกด้วย

ในการทดสอบค่า t เป็นรายองค์ประกอบนั้น ได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มครูใหญ่มาจำนวน 36 คน จาก 183 คน เพื่อให้มีจำนวนเท่ากับศึกษานิเทศก์

นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้ทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่เพียงไร ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ได้โดยชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4

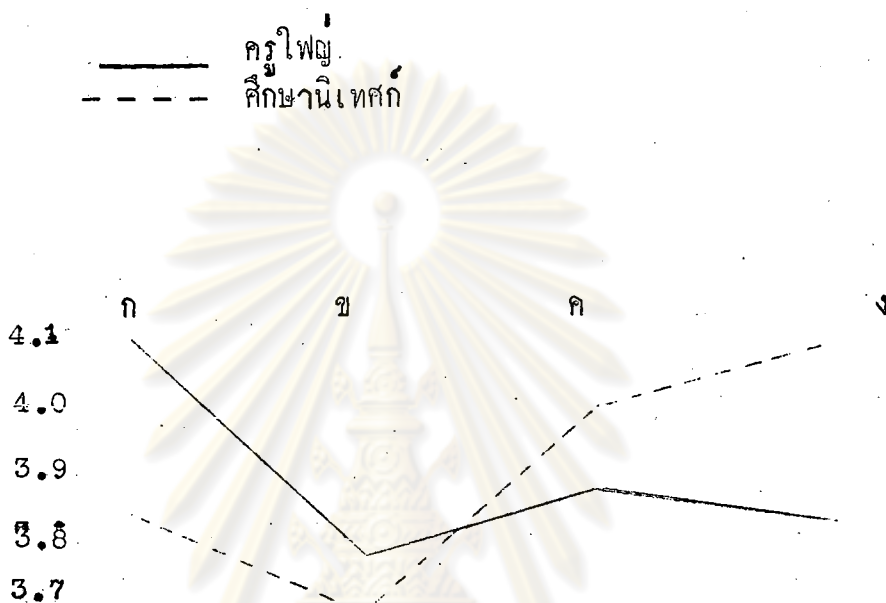
เปรียบเทียบคาสติติขององคประกอบต่าง ๆ

	ศน.		ครูใหญ่		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ความมุ่งหมาย (ขอ 1 - 16)	3.86	.69	4.09	.34	1.797
เนื้อหาวิชา (ขอ 17 - 35)	3.73	.57	3.80	.47	0.569
การเรียนการสอน (ขอ 36 - 51)	4.00	.38	3.89	.45	1.122
การประเมินผล (ขอ 52 - 60)	4.08	.46	3.85	.55	1.933

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ และครูใหญ่ที่มีต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือต่ำกว่า และความคิดเห็นในค่านเนื้อหาวิชามีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด ส่วนในค่านการประเมินผลคล้ายคลึงกันน้อยที่สุด ดังจะเห็นได้จาก ภาพ 1 ซึ่งอยู่ในหน้าถัดไป

ภาพที่ 1

คะแนนเฉลี่ยของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่
ในแต่ละองค์ประกอบ

จากภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่าในด้านความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา ครูใหญ่ให้การยอมรับมากกว่าศึกษานิเทศก์ ส่วนในด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนกับการประเมินผลการศึกษา ศึกษานิเทศก์ให้การยอมรับมากกว่าครูใหญ่ และลำดับที่ของการยอมรับของศึกษานิเทศก์คือ การประเมินผล การจัดการเรียนการสอน ความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาตามลำดับ ส่วนลำดับที่ของครูใหญ่ คือ ความมุ่งหมาย การจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และเนื้อหาวิชา แสดงว่าแบบแผนของความคิดเห็นของกลุ่มนี้มีความแตกต่างกัน อยู่บ้าง ดังเห็นได้จากเส้นภาพ (profile) ของทั้งสองกลุ่มซึ่งไม่ขนานกัน

ตารางที่ 5

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t รายข้อ
ในค่านความมุ่งหมาย

1,2 แทน กลุ่มศึกษานิเทศก์และกลุ่มครูใหญ่ ตามลำดับ
*, ** แทน มีนัยสำคัญที่ระดับ .05, .01 ตามลำดับ

ข้อ	\bar{X}_1	\bar{X}_2	S_1	S_2	t
1	4.17	4.30	0.91	0.81	0.812
2	3.64	3.43	0.96	0.84	1.235
3	4.36	4.47	0.96	0.70	0.687
4	3.94	4.30	0.89	0.76	2.400 *
5	4.33	4.58	0.83	0.65	1.785
6	4.00	4.36	1.07	0.81	2.000 *
7	3.50	3.72	0.81	0.85	1.571
8	4.22	4.44	0.96	0.75	1.375
9	3.69	4.09	0.85	0.78	2.666 **
10	3.78	4.04	0.90	0.84	1.625
11	3.72	4.01	0.94	0.92	1.705
12	4.12	4.44	0.91	0.75	2.000 * *
13	4.06	4.42	0.98	0.81	2.117
14	4.06	4.36	1.04	0.79	1.666
15	3.19	3.50	1.01	0.71	1.823
16	3.00	3.48	0.89	0.75	3.200 **

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าผลการทดสอบค่า t เป็นรายข้อ สามารถทดสอบสมมติฐานที่ 1 ได้ กล่าวคือ ที่ว่าความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ไม่แตกต่างกันนั้น ปรากฏว่าในด้านความมุ่งหมายของการศึกษาจำนวน 16 ข้อนั้น เป็นจริงตาม สมมติฐาน 10 ข้อ คือ ข้อ

1 2 3 5 7 8 10 11 14 15

กล่าวคือ แม้ว่าความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ก็ไม่มากพอที่จะถือว่าแตกต่างกันตามหลักสถิติ ส่วนข้อที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานมีอยู่ 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ

4 6 9 12 13 16

ซึ่งแสดงว่า ความมุ่งหมายต่าง ๆ ใน 6 ข้อนี้ ครูใหญ่และศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เรื่องที่ความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

ข้อ 4 ให้อำนาจคุณค่าของศิลปและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ข้อ 6 ให้มีทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพและรู้จักช่องทางที่จะประกอบอาชีพ

ข้อ 9 ให้อำนาจให้แหล่งวิทยากร และบริการที่รัฐจัดให้แก่ประชาชน

ข้อ 12 ให้อำนาจสร้างเสริมความยุติธรรมในสังคม

ข้อ 13 ให้อำนาจร่วมมือกันขจัดการเอารัดเอาเปรียบในสังคม

ข้อ 16 ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศที่มีความสัมพันธ์กับประเทศไทย

ในจำนวน 6 ข้อนี้ ปรากฏว่าครูใหญ่เห็นด้วยมากกว่าศึกษานิเทศก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 6

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t รายข้อ
ในค่านี้อชีววิทยา

1, 2 แทน กลุ่มศึกษานิเทศก์และกลุ่มครูใหญ่ตามลำดับ

*, ** แทน มีนัยสำคัญที่ระดับ .05, .01 ตามลำดับ

ข้อ	\bar{X}_1	\bar{X}_2	S_1	S_2	t
17	4.47	4.52	0.61	0.67	0.454
18	4.03	4.12	0.61	0.77	0.818
19	3.86	3.97	0.87	0.81	0.733
20	3.81	3.83	0.82	0.88	0.133
21	3.72	3.69	0.91	1.02	0.187
22	3.19	3.40	0.95	1.00	1.235
23	3.61	4.04	0.87	0.93	2.687 **
24	3.78	4.09	0.72	0.77	2.384 *
25	3.69	3.69	1.01	0.89	0.055
26	3.22	3.23	0.96	0.82	0.058
27	3.47	3.51	0.84	0.80	0.266
28	3.89	4.08	0.95	0.89	1.117
29	4.22	4.13	0.76	0.88	0.640
30	4.03	4.04	0.81	0.82	0.071
31	3.97	4.10	0.73	0.43	0.928
32	3.06	3.33	0.75	0.93	2.076 *
33	3.56	3.79	0.73	0.81	1.769
34	3.50	3.64	0.66	0.83	1.166
35	3.94	4.20	0.79	0.81	1.857

จากตารางที่ 6 แสดงว่าความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ เกี่ยวกับ เนื้อหาวิชา มีความสอดคล้องกัน 16 ข้อ และมีความแตกต่างกัน 3 ข้อ คือ ข้อ 23, 24 และ 32 ได้แก่เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับ การพัฒนาชุมชน (ข้อ 23) การปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค (ข้อ 24) และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่น ๆ (ข้อ 32)

ในจำนวน 3 ข้อนี้ ครูใหญ่เห็นความมากกว่าศึกษานิเทศก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t รายข้อ
ในค่านวธีจัดการเรียนการสอนและการนำหลักสูตรไปใช้

1, 2 แทน กลุ่มศึกษานิเทศก์และกลุ่มครูใหญ่ ตามลำดับ
*, ** แทน มีนัยสำคัญที่ระดับ .05, .01 ตามลำดับ

ข้อ	\bar{X}_1	\bar{X}_2	S_1	S_2	t
36	3.44	3.75	0.81	0.91	2.214*
37	4.17	4.25	0.81	0.75	0.571
38	4.39	4.39	0.60	0.77	0.000
39	4.11	4.10	0.92	0.88	0.062
40	4.13	3.89	0.68	0.98	1.845
41	3.47	3.10	0.94	1.06	2.176*
42	3.58	4.09	1.40	1.17	2.125*
43	3.86	3.97	1.10	1.12	0.550
44	4.28	3.95	0.74	1.06	2.357*
45	4.22	4.34	0.76	0.87	0.857
46	4.42	4.11	0.69	0.91	2.384*
47	3.83	3.71	0.88	1.00	0.750
48	4.31	4.17	0.62	0.75	1.272
49	4.14	3.98	0.72	0.86	1.230
50	3.94	3.86	0.71	0.80	0.615
51	3.92	3.92	0.81	0.99	0.000

จากตารางที่ 7 แสดงว่าความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ เกี่ยวข้องกับวิธีจัดการเรียนการสอนและการนำหลักสูตรไปใช้ มีความสอดคล้องกัน 11 ข้อ โดยเฉพาะข้อ 38 และ 51 ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นตรงกัน อย่างยิ่ง ส่วนอีก 5 ข้อ ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน กล่าวคือ

ข้อ 36 ครูใหญ่เห็นด้วยมากกว่าศึกษานิเทศก์ที่จะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเตรียมการเรียนการสอน

ข้อ 41 ศึกษานิเทศก์ เห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่จะให้จัดการเรียนสอนโดยลดจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนต้องเรียนกับครู และเพิ่มจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนจะเรียนด้วยตนเองได้

ข้อ 42 ครูใหญ่เห็นด้วยมากกว่าศึกษานิเทศก์ที่จะให้มีการแบ่งภาคเรียนและกำหนดเวลาเรียนให้ตรงกับความเป็นของแต่ละชุมชน

ข้อ 44 ศึกษานิเทศก์เห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่จะให้โรงเรียนมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 200 วัน ในรอบหนึ่งปี

ข้อ 46 ศึกษานิเทศก์เห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่ที่จะให้เน้นความรู้ที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าความรู้ที่จะใช้ในการศึกษาต่อขั้นสูงขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t รายข้อ
ในค่านวธีจัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

1 , 2 แทน กลุ่มศึกษานิเทศก์และกลุ่มครูใหญ่ตามลำดับ
* , ** แทน มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 , .01 ตามลำดับ

ข้อ	\bar{X}_1	\bar{X}_2	S_2	S_1	t
52	4.53	4.39	0.84	0.75	0.933
53	4.17	3.99	0.84	1.01	1.200
54	4.14	3.95	0.69	0.79	1.583
55	3.94	4.00	0.76	0.89	0.428
56	3.67	3.75	1.10	1.09	0.421
57	4.14	4.05	0.80	1.00	0.600
58	4.06	3.79	0.76	0.98	1.928
59	3.94	3.78	0.82	0.98	1.066
60	4.19	3.91	0.71	1.12	2.000 *

จากตารางที่ 8 แสดงว่าความคิดเห็นของครูใหญ่และศึกษานิเทศก์
เกี่ยวกับวิธีจัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษานั้น มีความสอดคล้องกัน 8
ข้อ ใน 9 ข้อ ข้อที่ความคิดเห็นแตกต่างกันคือข้อ 60 ได้แกแนวความ
คิดที่ว่า ควรเลิกการสอบรวมในชั้นตัวประโยคและชั้นอื่น ๆ และอนุญาตให้
โรงเรียนจัดการสอบได้เอง แต่ ใช้วิธีรักษาคุณภาพการศึกษาโดยวิธีอื่นแทน
ซึ่งปรากฏว่าศึกษานิเทศก์เห็นด้วยมากกว่าครูใหญ่อย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการวิเคราะห์ค่า t ข้างต้นสรุปได้ว่า ในจำนวนแบบสำรวจ 60 ข้อ ที่ต้องการสำรวจความคิดเห็นของ ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ นั้น มีอยู่ 45 ข้อ หรือ 3 ใน 4 ของแบบสำรวจทั้งหมด ที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่มีอยู่ 15 ข้อ หรือ 1 ใน 4 ของจำนวนข้อในแบบสำรวจที่ปรากฏว่า ค่า t ที่คำนวณได้ มีค่าสูงถึง ระดับที่แสดงว่าความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความขัดแย้งกันหรือแตกต่างกันในเชิงสถิติ

ข้อที่ ผู้ตอบทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกัน เรียงตามลำดับ ข้อที่สอดคล้องกันมากที่สุดไปสู่วข้อที่สอดคล้องกันน้อยที่สุด ได้ดังนี้

38	51	25	26	39	30	20	21	27	56
55	17	43	37	57	50	29	3	19	47
1	18	45	31	52	59	28	53	49	22
2	48	8	7	54	10	34	14	11	33
5	15	40	35	58					

การเรียงลำดับข้อข้างบนนี้แสดงว่า ข้อ 38 เป็นข้อที่ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความคิดเห็นคล้ายกันมากที่สุด แต่ข้อ 58 เป็นข้อที่ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกันค่อนข้างสูง แม้ว่า ไม่สูงถึงระดับที่แสดงว่าแตกต่างกันตามหลักสถิติก็ตาม

ส่วนอีก 15 ข้อ ที่มีค่า t สูงถึงระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น เรียงจากข้อที่แตกต่างกันมากที่สุดไปสู่แตกต่างกันน้อยที่สุดได้ดังนี้

16 23 9 4 24

46 44 36 41 42

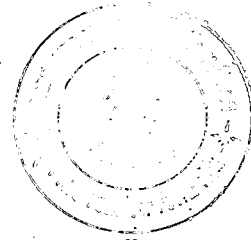
13 32 12 6 60

ลำดับที่ข้างบนนี้ หมายความว่า ข้อ 16 เป็นข้อที่ผู้ตอบทั้งสองกลุ่มมีความคิดขัดแย้งกันมากที่สุด และลดน้อยลงมาจนถึงข้อ 60 แต่ทุกข้อจัดอยู่ในประเภทของข้อที่ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ หรือมีความคิดเห็นขัดแย้งกันอย่างแท้จริง

เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ได้แจ่มชัดขึ้น จึงได้นำคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อมาเรียงลำดับที่และคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ของลำดับที่อีกทีหนึ่ง โดยใช้สูตร Spearman's rank - difference correlation เพื่อทดสอบว่าค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ มีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ในตารางสถิติหรือไม่ ถ้าค่าสหสัมพันธ์ที่คำนวณได้สูงกว่าค่าในตารางสถิติ ก็แสดงว่าผู้ตอบ 2 กลุ่มนี้ ให้ความสำคัญแก่แต่ละข้อสอดคล้องกันในองค์ประกอบนั้น ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9

เปรียบเทียบลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายขอ
ในค่านความมุ่งหมาย

ขอ	รวม	ลำดับที่	ศน.	ลำดับที่	ครูใหญ่	ลำดับที่
1	4.27	8	4.17	4	4.30	8
2	3.46	14	3.64	13	3.43	16
3	4.45	2	4.36	1	4.47	2
4	4.24	9	3.94	9	4.30	8
5	4.54	1	4.33	2	4.58	1
6	4.30	7	4.00	8	4.36	6
7	3.68	13	3.50	14	3.72	13
8	4.41	3	4.22	3	4.44	3
9	4.02	10	3.69	12	4.09	10
10	4.00	11	3.78	10	4.04	11
11	3.96	12	3.72	11	4.01	12
12	4.39	4	4.12	5	4.44	3
13	4.36	5	4.06	6	4.42	5
14	4.31	6	4.06	6	4.36	6
15	3.45	15	3.19	15	3.50	14
16	3.40	16	3.00	16	3.48	15

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ลำดับที่ความสำคัญของกลุ่ม
ศึกษานีเทศ์กับกลุ่มครูใหญ่ มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก และเมื่อนำลำดับ
ที่ของทั้งสองกลุ่มมาคำนวณคาสหสัมพันธ์ , ปรากฏว่าได้คาสหสัมพันธ์ เท่ากับ
0.936 (N =16, p=.01, r =0.601) แสดงว่าลำดับที่ความสำคัญ
ตามความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10

เปรียบเทียบลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ
ในค่านเนื้อหาวิชา

ข้อ	รวม	ลำดับที่	ศน.	ลำดับที่	ครูใหญ่	ลำดับที่
17	4.51	1	4.47	1	4.52	1
18	4.11	4	4.03	3	4.12	4
19	3.95	10	3.86	8	3.97	10
20	3.82	11	3.81	9	3.83	11
21	3.70	13	3.72	11	3.69	13
22	3.37	17	3.19	18	3.40	17
23	3.97	9	3.61	13	4.04	8
24	4.04	7	3.78	10	4.09	6
25	3.68	14	3.69	12	3.68	14
26	3.23	19	3.22	17	3.23	19
27	3.50	16	3.47	16	3.51	16
28	4.05	6	3.89	7	4.08	7
29	4.14	3	4.22	2	4.13	3
30	4.04	7	4.03	3	4.04	8
31	4.08	5	3.97	5	4.10	5
32	3.29	18	3.06	19	3.33	18
33	3.75	12	3.56	14	3.79	12
34	3.62	15	3.50	15	3.64	15
35	4.16	2	3.94	6	4.20	2

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มศึกษานิเทศก์กับครูใหญ่มีความสอดคล้องกันมาก โดยเฉพาะข้อ 17 27 28 31 34 ซึ่งมีลำดับที่ตรงกัน และเมื่อนำลำดับที่ของทั้งสอง กลุ่มหาค่าสหสัมพันธ์ปรากฏว่าได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.895 ($N = 19, p = .01, r = 0.534$) แสดงว่าศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องสัมพันธ์กัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11

เปรียบเทียบลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ
ในค่านวธีจัดการเรียนการสอนและการนำหลักสูตรไปใช้

ข้อ	รวม	ลำดับที่	ศน.	ลำดับที่	ครูใหญ่	ลำดับที่
36	3.70	15	3.44	16	3.75	14
37	4.23	3	4.17	6	4.25	3
38	4.39	1	4.39	2	4.39	1
39	4.10	6	4.11	9	4.10	6
40	3.93	11	4.13	6	3.89	12
41	3.16	16	3.47	15	3.10	16
42	4.01	7	3.58	14	4.09	7
43	3.95	10	3.86	12	3.97	9
44	4.00	9	4.28	4	3.95	10
45	4.36	2	4.22	5	4.34	2
46	4.16	5	4.42	1	4.11	5
47	3.73	14	3.83	13	3.71	15
48	4.19	4	4.31	3	4.17	4
49	4.01	7	4.14	7	3.98	8
50	3.88	13	3.94	10	3.86	13
51	3.92	12	3.92	11	3.92	11

จากตารางที่ 11 ลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยกลุ่มศึกษานิเทศก์กับกลุ่ม
ครูใหญ่มีความสอดคล้องกันมาก และค่านวณค่าสหสัมพันธ์ของลำดับที่ได้ 0.745
(N=16, p=.01, r=0.601) แสดงว่าผู้ตอบสองกลุ่มนี้ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตารางที่ 12

เปรียบเทียบลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยรายข้อ
ในค่านวรีจัก, การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ	รวม	ลำดับที่	ศน.	ลำดับที่	ครูใหญ่	ลำดับที่
52	4.42	1	4.53	1	4.39	1
53	4.02	3	4.17	3	3.99	4
54	3.96	5	4.14	4	3.95	5
55	3.99	4	3.94	7	4.00	3
56	3.74	9	3.67	9	3.75	9
57	4.06	2	4.14	4	4.05	2
58	3.84	7	4.06	6	3.79	7
59	3.81	8	3.94	7	3.78	8
60	3.95	6	4.19	2	3.91	6

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่าลำดับที่ของกลุ่มศึกษานิเทศก์และครูใหญ่
มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก และคำนวณค่าสหสัมพันธ์ของลำดับที่ได้ 0.634
($N = 9, p = .05, r = 0.600$) จึงแสดงว่าความคิดเห็นของ
สองกลุ่มนี้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นโดยการเปรียบเทียบภายในกลุ่ม

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 และ 3 ที่ว่าความคิดเห็นของ ผู้ตอบในกลุ่มเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันนั้น ได้ทดสอบโดยนำจำนวน ผู้ตอบในแต่ละข้อแต่ละตัวเลือกมาเปลี่ยนเป็นร้อยละ (%) เสียก่อน เพื่อให้ตัวเลขเป็นระบบเดียวกันทุกข้อ แล้วพิจารณาเป็นรายข้อว่าข้อใดมีความ กระจายมากน้อยเพียงไร โดยพิจารณาจากค่าตอบใน 5 ตัวเลือก อันได้แก่

มากที่สุด

มาก

พอประมาณ

น้อย

น้อยที่สุด

ดังนั้น ข้อใดมีผู้เลือกตอบตรงกันที่ค่าตอบเดียว หรือตัวเลือกเดียว ก็แสดง ว่าข้อนั้นทุกคนมีความคิดเห็นตรงกันอย่างแท้จริง แต่จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า ไม่มีข้อใดเลยที่ผู้ตอบเลือกตอบตรงกันทุกคน จึงแสดงว่าทุกข้อ มีผู้แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันมากบางน้อยบางแตกต่างกันไป

จากค่าตอบหรือตัวเลือก 5 ตัวเลือก ในแต่ละข้อนั้น พอจะจัดรวม เข้าด้วยกัน เป็น 3 ระดับ คือ เห็นด้วยมาก ไต่แก ค่าตอบทางด้าน มากที่สุดกับมาก เห็นด้วยปานกลาง ไต่แกค่าตอบที่ว่า พอประมาณ เห็นด้วยน้อย ไต่แกค่าตอบทางด้านน้อยกับน้อยที่สุด

นอกจากจำนวนร้อยละ (%) ของค่าตอบแต่ละตัวเลือกแล้ว ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก็เป็นค่าสถิติตัวหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นว่าข้อใด ผู้ตอบมีความคิดเห็นสอดคล้องกันหรือกระจายมากน้อยเพียงไร ข้อที่

ค่านวนโคส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง แสดงว่าผู้ตอบมีความคิดเห็นขัดแย้งกันมาก ข้อที่ค่านวนโคส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ แสดงว่าผู้ตอบมีความคิดเห็นเกาะกลุ่มกันหรือเหมือนกันมาก

เพื่อกำหนดให้ชัดเจนลงไปว่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขนาดใดถือเป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง และขนาดใดเป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ ผู้วิจัยจึงได้นำส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม (S_x) ของแบบสำรวจ 60 ข้อ ตารางที่ 24 ในภาคผนวกมาคำนวณหาคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งปรากฏว่าโคคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17 ดังนั้นค่า $\bar{x} \pm SD$ หรือเกณฑ์ปกติของจึงอยู่ระหว่าง 0.69 ถึง 1.03 ผู้วิจัยจึงถือว่าข้อที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่า 1.03 เป็นข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.69 ถึง 1.03 เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปานกลาง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า 0.69 เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ

จึงสรุปได้ว่า ในการพิจารณาว่า ข้อใดผู้ตอบในกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันหรือขัดแย้งกันนั้นจะใช้หลักเกณฑ์ 2 ประการ คือ

1. พิจารณาจากความกระจงยของคำตอบใน 5 ตัวเลือก
2. พิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานว่าสูงกว่า 1.03 หรือไม่

ทั้งจะได้พิจารณาจากคาสติในตารางที่ 13 ถึงตารางที่ 20

ต่อไป

ตารางที่ 13

ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์เป็นรายขอ
ในด้านความมุ่งหมาย

ขอ	S.D.	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	น้อย	น้อยที่สุด
7	0.81	11.11	36.11	44.45	8.33	0
5	0.83	50.00	38.88	5.56	5.56	0
9	0.85	19.44	38.11	38.89	5.56	0
4	0.89	33.33	30.56	33.33	2.78	0
16	0.89	2.78	22.22	55.56	11.11	8.33
10	0.90	25.00	33.33	36.11	5.56	0
1	0.91	47.22	25.00	25.00	2.78	0
12	0.91	50.00	19.44	25.00	5.56	0
11	0.94	22.22	38.33	27.78	11.11	0
2	0.96	22.22	30.56	36.11	11.11	0
3	0.96	63.89	13.89	16.66	5.56	0
8	0.96	50.00	27.78	19.44	0	2.78
13	0.98	38.89	38.89	11.11	11.11	0
15	1.01	8.33	27.78	47.23	8.33	8.33
14	1.04	44.44	25.00	25.00	2.78	2.78
6	1.07	44.45	22.22	22.22	11.11	0

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ไม่มีข้อใดเลยที่ศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นไปในทางเห็นด้วยทั้งหมด หรือไม่เห็นด้วยทั้งหมด และทุกข้อคำตอบกระจายอยู่ที่ตัวเลือกต่าง ๆ ตั้งแต่ "มากที่สุด" จนถึง "น้อย" และมีอยู่ 4 ข้อ ที่คำตอบกระจายไปถึง "น้อยที่สุด" ซึ่งแสดงว่าผู้ตอบมีความคิดเห็นขัดแย้งกันเองในแต่ละข้อมีทั้งผู้ที่เห็นว่าเหมาะสมและไม่เหมาะสม นอกจากนั้นปรากฏว่าทุกข้อมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างสูง คือมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 0.81 ถึง 1.07 จะเห็นได้ว่าไม่มีข้อใดเลยที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า 0.69 แต่มีข้อมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่า 1.03 อยู่ 2 ข้อคือ ข้อ 6 และ 14

ข้อ 6 ศึกษานิเทศก์ประมาณ 67 % เห็นด้วยกับแนวความคิดที่ว่าให้นักเรียนมีทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ และรู้จักช่องทางที่จะประกอบอาชีพ อีกประมาณ 22 % เห็นด้วยปานกลาง และ 11 % เห็นด้วยน้อย

ข้อ 14 ศึกษานิเทศก์ประมาณ 69 % เห็นด้วยกับแนวความคิดที่ว่าให้นักเรียนรู้จักวิธีที่ปรับปรุงท้องถิ่นของตนให้ดีขึ้น อีกประมาณ 25 % เห็นด้วยปานกลาง และประมาณ 6 % เห็นด้วยน้อย

นอกจากนั้น ข้อที่คำตอบมีความกระจายตั้งแต่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดมีอยู่ 4 ข้อ แต่ได้อธิบายมาแล้ว 1 ข้อ คือ ข้อ 14 จึงขอหยิบยกมาอธิบายอีก 3 ข้อ คือ ข้อ 15, 8 และ 16

ข้อ 15 ศึกษานิเทศก์ประมาณ 36 % เห็นด้วยมากกับการกำหนดให้นักเรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ประมาณ 47 % เห็นด้วยปานกลาง อีกประมาณ 17 % เห็นด้วยน้อย

ข้อ 8 ศึกษาวิเคราะห์ประมาณ 78 % เห็นด้วยมากกับการกำหนดให้นักเรียนรู้จักนำความรู้ไปใช้ในการปรับปรุง การดำรงชีวิตให้ดีขึ้น ประมาณ 19 % เห็นด้วยปานกลาง และอีกประมาณ 3 % เห็นด้วยน้อย

ข้อ 16 ศึกษาวิเคราะห์ประมาณ 25 % เห็นด้วยมากกับการกำหนดให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศที่มีความสัมพันธ์กับประเทศไทยประมาณ 56 % เห็นด้วยปานกลาง และอีก 19 % เห็นด้วยน้อย

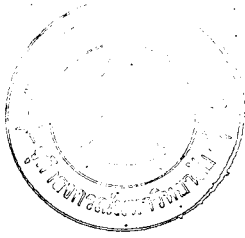
ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาจากหลักเกณฑ์ที่ว่า คำตอบทางด้านมากที่สุดกับมาก เป็นการแสดงถึงการยอมรับแล้ว จะเห็นได้ว่า ในทุก ๆ ข้อ มีผู้แสดงความคิดเห็นทางด้านเห็นด้วยมาก มากกว่า เห็นด้วยน้อย นอกจากข้อ 15 และข้อ 16 ที่ผู้ตอบเลือกคำตอบปานกลาง มากกว่า คำตอบอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14

ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์เป็นรายข้อ
ในคํานอ้ือหาวิชา

ข้อ	S.D.	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	น้อย	น้อยที่สุด
17	0.61	52.78	41.66	5.56	0	0
18	0.61	19.44	63.89	16.67	0	0
34	0.66	8.33	33.33	58.34	0	0
24	0.72	16.67	44.44	38.89	0	0
33	0.73	8.33	44.44	41.67	5.56	0
31	0.73	22.22	55.56	19.44	2.78	0
32	0.75	2.78	19.44	61.11	13.89	2.78
29	0.76	41.66	38.88	19.44	0	0
35	0.79	22.22	55.55	16.67	5.56	0
30	0.81	27.78	52.78	13.89	5.55	0
20	0.82	25.00	30.56	44.44	0	0
27	0.84	11.11	36.11	41.68	11.11	0
19	0.87	22.22	47.22	27.78	0	2.78
23	0.87	11.11	52.78	22.22	13.89	0
21	0.91	25.00	27.78	41.66	5.56	0
22	0.95	11.11	22.22	41.67	25.00	0
28	0.95	27.78	41.66	25.00	2.78	2.78
26	0.96	11.11	22.22	47.22	16.67	2.78
25	1.01	19.44	47.23	19.44	11.11	2.78

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่ามีอยู่ 3 ข้อที่ศึกษานิเทศก์มีความเห็นเกือบจะกล่าวได้ว่าตรงกัน เพราะมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า 0.69 คือ ข้อ 17, 18 และ 34 และมีอยู่อีก 3 ข้อ ที่คำตอบอยู่ทางเดียวกัน คือ ทางด้านมากที่สุด มาก และพอประมาณ โดยไม่มีความคิดขัดแย้งมาอยู่ทางด้าน น้อย และน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 24, 29 และ 20

ข้อ 17 ศึกษานิเทศก์ประมาณ 94 % เห็นด้วยมากกับการกำหนดให้เรียนเกี่ยวกับความเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและชุมชน อีกประมาณ 6 % เห็นด้วยปานกลาง

ข้อ 18 ศึกษานิเทศก์ประมาณ 83 % เห็นด้วยมากกับการเรียนเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับนิเวศน์วิทยา และอีกประมาณ 17 % เห็นด้วยปานกลาง

ข้อ 34 ศึกษานิเทศก์ประมาณ 42 % เห็นด้วยกับการกำหนดให้เรียนเรื่องวิทยาการ ใหม่ ๆ และวัฒนธรรมใหม่ ๆ และอีก 58 % เห็นด้วยปานกลาง

ส่วนข้อที่ศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นขัดแย้งกันมากที่สุด คือ ข้อ 25, 26 และ 28 เพราะมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกับ 1.03 และคำตอบก็กระจายไปอยู่ตั้งแต่ มากที่สุด จนถึงน้อยที่สุด

ข้อ 25 เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน
ปรากฏว่า ศึกษานิเทศก์ประมาณ 67 % เห็นควมมาก ประมาณ 19 %
มีความเห็นปานกลาง และประมาณ 14 % เห็นควมน้อย

ข้อ 26 เกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสหกรณ์ ศึกษานิเทศก์
ประมาณ 33 % เห็นควมมาก ประมาณ 47 % เห็นควมปานกลาง
และ 20 % เห็นควมน้อย

ข้อ 28 เกี่ยวกับการส่งเสริมสินค้าภายในประเทศ ศึกษานิเทศก์
ประมาณ 70 % เห็นควมมาก อีก 25 % มีความเห็นปานกลาง และอีก
5 % เห็นควมน้อย

คุรุวิทยาลัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15

ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์เป็นรายข้อ
ในด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและการนำหลักสูตรไปใช้

ข้อ	S.D.	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	น้อย	น้อยที่สุด
38	0.60	44.44	50.00	5.56	0	0
48	0.62	38.89	52.78	8.33	0	0
40	0.68	30.55	52.78	16.67	0	0
46	0.69	52.78	36.11	11.11	0	0
50	0.71	22.22	50.00	27.78	0	0
49	0.72	33.33	47.22	19.45	0	0
44	0.74	44.44	38.89	16.67	0	0
45	0.76	41.67	38.89	19.44	0	0
36	0.81	8.33	36.11	50.00	2.78	2.78
37	0.81	36.11	50.00	8.33	5.56	0
51	0.81	25.00	44.44	27.78	2.78	0
47	0.88	25.00	38.88	30.56	5.56	0
39	0.92	36.11	47.22	11.11	2.78	2.78
41	0.94	13.89	36.11	33.33	16.67	0
43	1.10	30.56	41.67	16.67	5.55	5.55
42	1.40	27.78	41.67	8.33	5.55	16.67

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่ามีอยู่ 3 ข้อ ที่ศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นคล้อยตามกันมาก คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า 0.69 ได้แก่ ข้อ 38 48 และ 40 และอีก 5 ข้อ ผู้ตอบมีความคิดเห็นทางเดียวกันว่ามีความเหมาะสม โดยไม่มีใครขัดแย้งเลย ได้แก่ เรื่องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (ข้อ 46) การให้นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชน (ข้อ 50) และเชิญประชาชนมาเป็นวิทยากร (ข้อ 49) การเพิ่มวันเรียนเป็น 200 วันต่อปี (ข้อ 44) และการเพิ่มอัตราส่วนวิชาชีพ (ข้อ 45) ซึ่งแสดงว่าเป็นข้อที่มีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด ส่วนข้อที่ผู้ตอบมีความคิดเห็นขัดแย้งกันมากที่สุดคือข้อ 42 และ 43 ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่า 1.03

ข้อที่ศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า 0.69 คือ

ข้อ 38 ได้แก่ แนวความคิดที่ว่า ควรสนับสนุนให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ แม้ว่าความคิดเห็นนั้นจะไม่ตรงกับความคิดเห็นของครู จำนวนผู้ตอบที่เห็นด้วยมากมีถึง 95 % และอีก 5 % มีความเห็นปานกลาง

ข้อ 48 แนวความคิดที่ว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครูและนักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากกันและกัน ไม่ถือว่าครูเป็นผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว ศึกษานิเทศก์ประมาณ 92 % เห็นด้วยมาก และอีกประมาณ 8 % เห็นปานกลาง

ข้อ 40 แนวความคิดที่ว่าควรจัดทำแบบเรียนสำเร็จรูปให้นักเรียน จะเรียนได้ตามระดับความสามารถของตน ศึกษานิเทศก์ประมาณ 83 % เห็นด้วยมาก และอีกประมาณ 17 % เห็นด้วยปานกลาง

ส่วนข้อที่ผู้ตอบมีความคิดเห็นขัดแย้งกันมากที่สุด คือ

ข้อ 42 ที่ว่า การแบ่งภาคเรียนและการกำหนดเวลาเรียน ประจำวัน ประจำสัปดาห์ ไม่จำเป็นต้องกำหนดให้ตรงกันทุกแห่ง แต่ ควรกำหนดให้ตรงกับความเป็นขอของแต่ละชุมชนนั้น ศึกษานิเทศก์ประมาณ 69 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 8 % เห็นด้วยปานกลาง และอีก ประมาณ 23 % เห็นด้วยน้อย

ข้อ 43 ที่ว่า อายุของเด็กแรกเข้าเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่ จำเป็นต้องกำหนดไว้ตายตัว แต่ควรยืดหยุ่นได้ระหว่างอายุ 6 - 8 ปี นั้น ศึกษานิเทศก์ประมาณ 72 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 17 % เห็น ด้วยปานกลาง และ 11 % เห็นด้วยน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16

ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์เป็นรายข้อ
ในด้านการจัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ	S.D.	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	น้อย	น้อยที่สุด
54	0.69	30.55	52.78	16.67	0	0
60	0.71	36.11	47.22	16.67	0	0
58	0.76	30.56	44.44	25.00	0	0
55	0.76	22.22	52.78	22.22	2.78	0
57	0.80	36.11	44.44	16.67	2.78	0
59	0.82	27.78	41.66	27.78	2.78	0
52	0.84	66.67	25.00	8.55	0	2.78
53	0.84	41.67	36.11	19.44	2.78	0
56	1.10	27.78	27.78	30.55	11.11	2.78

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่ามีอยู่ 3 ข้อ ที่ศึกษานิเทศก์มี
ความคิดเห็นคล้ายตามกันมาก แม้ค่า S.D. ไม่ต่ำกว่า 0.69 ก็ไม่มีคำตอบ

ที่แสดงความขัดแย้งไปทางด้าน "น้อย" และ "น้อยที่สุด" เลย ได้แก่ แนวความคิดเกี่ยวกับการให้นักเรียนประเมินผลการเรียนของตนเอง (ข้อ 54) การยกเลิกการสอบรวม (ข้อ 60) และการเลื่อนชั้น โดยอัตโนมัติ (ข้อ 58)

ส่วนข้อที่ศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นขัดแย้งกันมากและค่า S.D. สูงกว่า 1.03 คือข้อ 56 ได้แก่แนวความคิดที่ว่า ในการเลื่อนชั้นนักเรียน ควรถือว่าปริมาณเนื้อหาวิชาที่เรียนสำคัญกว่าจำนวนเวลาเรียนผู้ที่เรียนรู้อย่างครบถ้วนในหลักสูตร แม้มีเวลาเรียนน้อยก็ควรเลื่อนชั้นได้ ศึกษานิเทศก์ประมาณ 56 % เห็นด้วยมากประมาณ 31 % เห็นด้วยปานกลาง และอีกประมาณ 13 % เห็นด้วยน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17

ความคิดเห็นของครูใหญ่เป็นรายข้อ
ในคานความมุ่งหมาย

ข้อ	S.D.	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	น้อย	น้อยที่สุด
5	0.65	66.12	26.23	7.10	0.55	0
3	0.70	57.38	33.88	7.10	1.64	0
15	0.71	8.20	37.70	50.82	2.73	0.55
8	0.75	56.83	32.79	8.74	1.09	0.55
12	0.75	57.38	31.69	9.29	1.09	0.55
16	0.75	9.29	34.43	52.46	2.73	1.09
4	0.76	45.90	39.34	13.66	0.55	0.55
9	0.78	32.24	46.99	18.04	2.73	0
14	0.79	52.46	33.88	14.47	1.64	0.55
1	0.81	49.73	31.69	16.94	1.64	0
6	0.81	53.00	32.79	11.48	2.18	0.55
13	0.81	59.02	27.32	10.38	3.28	0
2	0.84	9.84	33.33	48.63	6.01	2.19
10	0.84	31.69	45.90	18.03	3.83	0.55
7	0.85	19.67	38.25	37.71	3.28	1.09
11	0.92	34.43	38.25	22.95	2.73	1.64

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ข้อที่ความคิดเห็นของครูใหญ่มีความขัดแย้งกันน้อยที่สุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า 0.69 คือ ข้อ 5 ได้แก่ ความคิดเห็นที่ว่า ให้เข้าใจถึงความสำคัญของครอบครัวและบทบาทของตนต่อครอบครัว ซึ่งครูใหญ่ประมาณ 92 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 7 % เห็นด้วยปานกลาง อีกไม่ถึง 1 % เห็นด้วยน้อย ส่วนข้ออื่น ๆ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.69 ถึง 1.03 ซึ่งถือว่า เป็นความคิดเห็นขัดแย้งระดับกลาง ๆ

ข้อที่ครูใหญ่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันมากที่สุด คือ ข้อ 11 และ 7

ข้อ 11 ได้แก่ แนวความคิดที่ว่าให้รู้จักแก้ไขข้อขัดแย้งโดยวิธีประนีประนอม ครูใหญ่ประมาณ 73 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 23 % เห็นด้วยปานกลาง และประมาณ 4 % เห็นด้วยน้อย

ข้อ 7 ได้แก่ แนวความคิดที่ว่าให้รู้จักประเมินคุณค่าของวิทยาการใหม่ ๆ และวัฒนธรรมใหม่ ๆ ครูใหญ่ประมาณ 58 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 38 % เห็นด้วยปานกลาง และประมาณ 4 % เห็นด้วยน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18

ความคิดเห็นของครูใหญ่เป็นรายข้อ
ในค่านี้อหวิชา

ข้อ	S.D.	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	น้อย	น้อยที่สุด
17	0.67	61.20	31.15	6.56	1.09	0
32	0.73	6.56	27.32	60.66	3.02	1.64
18	0.77	33.88	46.99	16.40	2.73	0
24	0.77	32.79	45.36	20.22	1.63	0
27	0.80	10.93	36.61	46.45	4.92	1.09
19	0.81	27.32	45.90	24.60	1.09	1.09
33	0.81	18.58	46.45	31.69	2.19	1.09
35	0.81	41.53	38.80	18.03	1.09	0.55
26	0.82	7.10	24.60	54.10	12.56	1.64
30	0.82	33.33	40.44	23.50	2.73	0
34	0.83	14.75	42.62	35.52	6.56	0.55
20	0.88	22.95	44.28	26.22	5.46	1.09
29	0.88	38.00	40.44	16.39	3.28	1.09
25	0.89	18.03	41.54	32.79	6.01	1.63
28	0.89	37.70	37.16	20.77	3.82	0.55
23	0.93	34.97	42.08	16.39	4.92	1.64
31	0.93	38.80	39.69	15.30	4.37	1.64
22	1.00	15.30	27.32	44.81	7.65	4.92
21	1.02	25.68	30.61	33.88	7.10	2.73

ตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่ามีอยู่ 1 ข้อที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า 0.69 คือ ข้อ 17 ซึ่งแสดงว่าครูใหญ่มีความคิดเห็นเกาะกลุ่มกันมาก และจำนวนผู้เห็นควมมีประมาณ 92 % แสดงว่าเห็นพ้องกันว่ามีความสำคัญ ได้แก่ เรื่องการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและชุมชน

ส่วนข้ออื่น ๆ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.69 ถึง 1.03 จึงนับว่ามีความกระจายอยู่ในระดับปานกลาง แต่ก็มีอยู่ 2 ข้อ ที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกือบถึง 1.03 คือ ข้อ 21 กับข้อ 22

ข้อ 21 ได้แก่ กฎหมายที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02 และครูใหญ่ประมาณ 56 % เห็นควมมาก ประมาณ 34 % เห็นควมปานกลาง และ 10 % เห็นควมน้อย

ข้อ 22 ได้แก่ เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 และครูใหญ่ประมาณ 43 % เห็นควมมาก ประมาณ 45 % เห็นควมปานกลาง และประมาณ 12 % เห็นควมน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19

ความคิดเห็นของครูใหญ่เป็นรายข้อ
ในด้านวิถีจัดการเรียนการสอนและการนำหลักสูตรไปใช้

ข้อ	S.D.	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	น้อย	น้อยที่สุด
37	0.75	40.98	44.81	12.02	2.19	0
48	0.75	37.70	42.08	19.67	0.55	0
38	0.77	54.10	33.88	9.28	2.74	0
50	0.80	23.49	41.53	32.79	2.19	0
49	0.86	31.69	38.26	27.87	1.09	1.09
45	0.87	52.46	34.43	9.83	1.09	2.19
39	0.88	37.16	40.98	17.49	3.28	1.09
36	0.91	21.86	40.98	28.42	8.19	0.55
46	0.91	42.08	31.15	23.43	2.19	1.09
40	0.98	31.69	36.07	22.40	9.29	0.55
51	0.99	34.43	31.69	27.32	4.37	2.19
47	1.00	23.49	37.16	28.96	7.65	2.74
41	1.06	11.48	19.13	44.81	16.93	7.65
44	1.06	37.16	32.79	20.77	6.01	3.27
43	1.12	39.89	33.88	14.76	5.56	4.91
42	1.17	49.18	27.87	12.57	3.83	6.55

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่าทุกข้อ สัดส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่า 0.69 ซึ่งแสดงว่า ครูใหญ่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันอยู่เองมาก และมีอยู่ 4 ข้อ ที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่า 1.03 ซึ่งนับว่าเป็นข้อที่ผู้ตอบมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างเด่นชัด คือ ข้อ 41 44 43 และ 42

ข้อที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าที่สูดมีอยู่ 2 ข้อ คือ 37 และ 48

ข้อ 37 ได้แกแนวความคิดที่ว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากกว่าแข่งขันกัน ครูใหญ่ประมาณ 86 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 12 % เห็นด้วยปานกลาง และ 2 % เห็นด้วยน้อย

ข้อ 48 ได้แกแนวความคิดที่ว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครูและนักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากกันและกัน ไม่ถือว่าครูเป็นผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว ครูใหญ่ประมาณ 80 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 20 % เห็นด้วยปานกลาง และ 0.54 % เห็นด้วยน้อย

ส่วนข้อที่ผู้ตอบมีความคิดเห็นขัดแย้งมากนั้น เรียงตามลำดับข้อที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดได้ดังนี้

ข้อ 42 ได้แก แนวความคิดที่ว่า การแบ่งภาคเรียนและการกำหนดเวลาเรียนประจำวัน ประจำสัปดาห์ ไม่จำเป็นต้องกำหนดให้ตรงกันทุกแห่ง แต่ควรกำหนดให้ตรงกับความเป็นของแต่ละชุมชน ครูใหญ่ประมาณ 77 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 13 % เห็นด้วยปานกลาง และประมาณ 10 % เห็นด้วยน้อย

ข้อ 43 ได้แก่วิวความคิดที่ว่า อายุของเด็กแรกเข้าเรียน
ชั้นประถมปีที่ 1 ไม่จำเป็นต้องกำหนดได้ตายตัว แต่ควรยืดหยุ่นได้
ระหว่างอายุ 6 - 8 ปี ครูใหญ่ประมาณ 74 % เห็นควรมาก
ประมาณ 15 % เห็นควยปานกลาง และประมาณ 11 % เห็นควยน้อย

ข้อ 41 ได้แก่วิวความคิดที่ว่า ในการจัดการสอนควรลดจำนวน
ชั่วโมงที่นักเรียนต้องเรียนกับครู และเพิ่มจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนจะเรียนควย
ตนเองได้ ครูใหญ่ประมาณ 31 % เห็นควรมาก ประมาณ 45 % เห็น
ควยปานกลาง และประมาณ 24 % เห็นควยน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20

ความคิดเห็นของครูใหญ่เป็นรายข้อ
ในค่านวธีจัดการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ	S.D.	มากที่สุด	มาก	พอประมาณ	น้อย	น้อยที่สุด
52	0.75	52.46	37.16	8.20	1.63	0.55
54	0.79	24.59	49.18	22.95	2.73	0.55
55	0.89	32.79	39.89	23.50	2.19	1.63
58	0.96	25.14	40.99	24.58	6.56	2.73
59	0.98	25.68	38.80	25.68	7.65	2.19
57	1.00	40.44	33.88	18.57	4.38	2.73
53	1.01	38.26	32.79	20.22	7.10	1.63
56	1.09	28.42	35.52	23.49	8.20	4.37
60	1.12	37.16	33.33	16.94	8.20	4.37

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่าทุกข้อมีผู้แสดงความคิดเห็นขัดแย้งกัน ตั้งแต่ มากที่สุด จนถึง น้อยที่สุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทุกข้อมีค่าเกิน 0.69 และมีอยู่ 2 ข้อ ที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่า 1.03

ข้อที่ครูใหญ่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันน้อยที่สุด คือ ข้อ 52 ซึ่งเป็นแนวความคิดที่ว่า ในการวัดผล ควรเน้นให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง มากกว่าเปรียบเทียบกับคนอื่น ครูใหญ่ประมาณ 90 % เห็นด้วยมาก ประมาณ 8 % เห็นด้วยปานกลาง และประมาณ 2 % เห็นด้วยน้อย

ข้อที่ครูใหญ่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันมากคือ

ข้อ 60 ซึ่งเป็นแนวความคิดที่ว่า ควรเลิกการสอบรวมในชั้นตัว
ประโยคและชั้นอื่น ๆ และอนุญาตให้โรงเรียนจัดการสอบได้เอง แต่ใ
วิธีการควบคุมคุณภาพการศึกษาโดยวิธีอื่นแทน ครูใหญ่ประมาณ 70 % เห็นควย
มาก อีกประมาณ 17 % เห็นควยปานกลาง และประมาณ 13 % เห็นควยนอย

ข้อ 56 โดแกแนวความคิดที่ว่า ในการพิจารณาเลื่อนชั้นนักเรียน
ควรถือว่าปริมาณเนื้อหาวิชาที่เรียนสำคัญกว่าจำนวนเวลาเรียน ผู้ที่เรียนรู
ครบตามกำหนดในหลักสูตร แมมีเวลาเรียนน้อยก็ควรเลื่อนชั้นได้ ครูใหญ่
ประมาณ 64 % เห็นควยมาก ประมาณ 24 % เห็นควยปานกลาง และอีก
ประมาณ 12 % เห็นควยนอย

สรุปผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบค่าสถิติต่าง ๆ ตามสมมติฐาน
ข้อที่ 1 - 3 ได้ผลดังต่อไปนี้คือ

1. สมมติฐานข้อที่ 1 ศึกษาในเทศก์และครูใหญ่มีความคิดเห็นไม่
แตกต่างกัน ซึ่งได้วิเคราะห์ความคิดเห็นจากคะแนนรวมทั้งหมด คะแนนราย
องค์ประกอบและคะแนนรายข้อ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ที่มีต่อแนวความคิด
ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรทั้งหมด โดยส่วนรวมไม่มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า
ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ไม่แตกต่างกัน

1.2 ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ที่มีต่อองค์ประกอบต่าง ๆ
ของหลักสูตร คือค่านความมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา วิธีจัดการเรียนการสอน
ผละวิธีวัดผลการศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงสอดคล้องกับ
สมมติฐานข้อที่ 1 เช่นเดียวกัน

ถึงอย่างไรก็ตาม ปรากฏว่ากลุ่มศึกษานิเทศก์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่ม
ครูใหญ่ 2 ด้าน คือวิธีจัดการเรียนการสอนฯ และวิธีวัดผลการศึกษา แต่ต่ำกว่า
ครูใหญ่ 2 ด้านคือ ค่านความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา แสดงว่าศึกษานิเทศก์ให้
การยอมรับวิธีจัดการเรียนการสอนและวิธีวัดผลใหม่ ๆ ที่เสนอมานี้

ในแบบสอบถามมากกว่ากลุ่มครูใหญ่ แต่ให้คำยอมรับเกี่ยวกับความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชาน้อยกว่ากลุ่มครูใหญ่ แต่ความแตกต่างนี้ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 จากการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างลำดับที่ของ คะแนนเฉลี่ยของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ พบว่า ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ ให้ลำดับความสำคัญแก่ข้อต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบสอดคล้องกันมาก ลำดับที่ของทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 หรือ .05 ซึ่งแสดงว่าข้อใดกลุ่มหนึ่งให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ อีกกลุ่มหนึ่ง ก็ให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ ด้วย หรือกล่าวได้ว่าข้อใดกลุ่มศึกษานิเทศก์ เห็นว่าเหมาะสมมากหรือน้อย กลุ่มครูใหญ่ก็เห็นว่าเหมาะสมมากหรือน้อย สอดคล้องกัน จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของ 2 กลุ่มนี้ ไม่มีความ แตกต่างกันในเชิงสถิติ

1.4 จากการทดสอบค่า χ^2 พบว่าในจำนวนข้อถาม 60 ข้อนั้น ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน 45 ข้อ ส่วนอีก 15 ข้อ ผู้ตอบ 2 กลุ่มนี้มีความคิดเห็นขัดแย้งกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 หรือต่ำกว่า จึงกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นของ ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่สอดคล้องกัน ร้อยละ 75 และขัดแย้งกัน ร้อยละ 25 ของจำนวนข้อทั้งหมด ซึ่งแสดงว่าสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ เป็นส่วนมาก

ข้อที่สองกลุ่มนี้มีความคิดเห็นขัดแย้งกันใดแก่

ขอ 4 6 9 12 13 16 23 24

32 36 41 42 44 46 60

2. สมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า ความคิดเห็นภายในกลุ่มศึกษานิเทศก์ - คุยกัน ไม่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03

เป็นเกณฑ์ตัดสิน ปรากฏว่าในจำนวน 60 ข้อ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน 55 ข้อ และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน 5 ข้อ ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็น ส่วนใหญ่สอดคล้องกัน

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันได้แก่

ข้อ 6 14 42 43 56

3 สมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า ความคิดเห็นภายในกลุ่มครูใหญ่ด้วยกัน ไม่แตกต่างกัน โดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.03 เช่นเกณฑ์ตัดสิน ปรากฏว่า ในจำนวน 60 ข้อ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน 54 ข้อ และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน 6 ข้อ คือ

ข้อ 41 42 43 44 56 60

สรุปได้จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1 - 3 ในจำนวน แบบสำรวจ 60 ข้อ นั้น บางข้อผู้ตอบมีความคิดเห็นขัดแย้งกันทั้งภายใน กลุ่มเดียวกันและระหว่างกลุ่ม ซึ่งมีอยู่ 7 ข้อด้วยกัน ได้แก่

ข้อ 6 41 42 43 44 56 60

4. เพื่อใช้เป็นหลักพิจารณาว่า ข้อใดศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ เห็นว่ามีความสำคัญมากหรือมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงไร ผู้วิจัยได้นำลำดับที่ของคะแนนเฉลี่ยรวมจากตารางที่ 9 ถึงตารางที่ 12 มาแบ่ง เป็น 3 ระดับ คือระดับเหมาะสมมาก ปานกลางและน้อย โดยแบ่งให้ แต่ละระดับมีจำนวนข้อใกล้เคียงกันปรากฏว่าได้ข้อที่เหมาะสมมากน้อยเรียง ตามลำดับจากมากไปหาน้อยในแต่ละองค์ประกอบได้ตามตารางที่ 21

ตารางที่ 21

ผลการจำแนกจำนวนขอตามระดับความเหมาะสม

	ความมุ่งหมาย	เนื้อหาวิชา	วิธีการเรียน	วิธีวัดผล
เหมาะสมมาก	5	17	38	52
	3	35	45	57
	8	29	37	53
	12	18	48	
	13	31	46	
		28		
เหมาะสมปานกลาง	14	24	39	55
	6	30	42	54
	1	23	49	60
	4	19	44	
	9	20	43	
	10	33	40	
เหมาะสมน้อย	11	25	51	58
	7	34	50	59
	2	27	47	56
	15	22	36	
	16	32	41	
		26		

จากตารางที่ 21 แสดงว่าข้อ 5, 17, 38 และ 52 มีความเหมาะสมเป็นอันดับแรกของแต่ละองค์ประกอบ จึงถือว่าเป็นหลักการที่เหมาะสมมากที่สุด ส่วนข้อ 16, 26, 41 และ 56 มีความเหมาะสมเป็นอันดับสุดท้ายของแต่ละองค์ประกอบ คือเป็นหลักการที่เหมาะสมน้อยที่สุด

สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในจำนวนแบบสำรวจ 219 ฉบับที่ได้รับคืนมานั้น มีอยู่ 147 ฉบับ หรือประมาณ 55 % ของจำนวนทั้งหมด ที่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มาด้วยเป็นของศึกษานิเทศก์ 28 ฉบับ ครูใหญ่ 119 ฉบับ

การเปิดโอกาสให้ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ได้เสนอแนะเพิ่มเติม นั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะสำรวจความคิดเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่มีอยู่ในแบบสำรวจและมุ่งที่จะตรวจสอบอีกชั้นหนึ่งว่า เรื่องใดได้รับการสนับสนุนหรือ คัดค้านมากน้อยเพียงไร

จากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมทั้งหมด สรุปได้ว่า ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกับแนวความคิดในแบบสำรวจ และบางส่วนตรงกับแนวความคิดที่ได้คัดเลือกไว้จากการทดสอบขั้นต้น รวมทั้งแนวความคิดที่ปรากฏในบทที่ 2 ว่าด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เช่น ข้อเสนอแนะให้เรียนเรื่อง การปกครองในระบบ ประชาธิปไตย วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ พลศึกษา สันทนาการ การสงวนทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น จึงไม่น่าจะละเอียดเยียด มากกล่าวในที่นี้อีก เพราะจะกลายเป็นการกล่าวซ้ำในเรื่องเดียวกัน แต่ จะคัดเลือกสรุปเฉพาะแนวความคิดที่สำคัญดังต่อไปนี้ คือ

1. หลักสูตรควรสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น
2. ควรมีการศึกษาสภาพแวดล้อมของชุมชนทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม อาชีพ ศาสนา ศิลป วัฒนธรรม ปัญหาของชุมชน ฯลฯ
3. ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ส่วนใหญ่ สนับสนุนให้มีการสอนวิชาอาชีพในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย บางคนเสนอเพียงแต่ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ บางคนเสนอให้เรียนพอเป็นพื้นฐานเพื่อที่จะไปฝึกฝนเพิ่มเติมภายหลังแต่ส่วนใหญ่เสนอให้เรียนถึงขั้นที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ทันที มีผู้ตอบจำนวนน้อยมากที่เห็นว่าไม่สมควรเรียนวิชาอาชีพ
4. อาชีพที่เสนอให้เรียนได้แก่ อาชีพสำคัญในท้องถิ่น อาชีพของบรรพบุรุษ การเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การค้าขาย การประมง การทำเหมืองแร่ การเผาถ่าน การประมงสัตว์น้ำในท้องถิ่น การช่างต่าง ๆ และอุตสาหกรรมในครัวเรือน
5. ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน
6. ลัทธิสังคมนิยม คอมมิวนิสต์ เทคโนโลยี ภาษาพม่า ศาสนาอิสลาม
7. ให้นักเรียนรู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยมของพวกหากินทางทุจริต และให้รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม

This document is the property of the Thailand Information Center (TIC), Chulalongkorn University, and is to be returned within two weeks to the Thailand Information Center, Ratasart Building 5, Chulalongkorn University²⁹